

Gorzów Wlkp., dnia 28 lipca 2010r.

NK.I.IWit 0911-1- 25 /10

**Rada Miasta
Zielona Góra**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr LXXI/846/10 Rady Miasta Zielona Góra z dnia 29 czerwca 2010r. w sprawie ustalenia zasad odpłatności za pobyt w Noclegowni dla Bezdomnych Osób im. Ojca Stefana Modesta Glorieux w Zielonej Górze w następującym zakresie:

- § 2 ust. 1 w części zwrotu: „ostatnim miejscem zameldowania na pobyt stały jest miasto Zielona Góra i ich”,
- § 2 ust. 2,
- § 5.

Uzasadnienie

Rada Miasta Zielona Góra w dniu 29 czerwca 2010r. podjęła uchwałę w sprawie ustalenia zasad odpłatności za pobyt w Noclegowni dla Bezdomnych Osób im. Ojca Stefana Modesta Glorieux w Zielonej Górze. Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 8 lipca br.

Po dokonaniu analizy prawnej uchwały organ nadzoru stwierdza, że akt ten w ww. zakresie istotnie narusza prawo, w szczególności art. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 32 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997r.

Rada Miasta Zielona Góra ustaliła zasady odpłatności za pobyt w Noclegowni dla Bezdomnych Osób im. Ojca Stefana Modesta Glorieux w Zielonej Górze.

W § 2 ust. 1 uchwały postanowiono, iż pomoc w formie nieodpłatnego tymczasowego noclegu w Noclegowni przysługuje osobom bezdomnym, których ostatnim miejscem zameldowania na pobyt stały jest miasto Zielona Góra i dochód nie przekracza najniższego wynagrodzenia określonego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę powiększonego o wysokość miesięcznej raty na zaspokojenie potrzeb alimentacyjnych.

W ust. 2 § 2 wskazano natomiast, iż pomoc w formie schronienia może być również udzielona świadczeniobiorcy, którego ostatnim miejscem zameldowania na pobyt stały jest inna gmina, w przypadkach dysponowania wolnymi miejscami w Noclegowni oraz jednoczesnego zobowiązania tej gminy do pokrycia pełnych kosztów za pobyt tej osoby.

Z powyższego wynika, iż jednym z kryteriów, od którego Rada uzależniła udzielenie przez gminę pomocy w formie schronienia jest posiadanie przez świadczeniobiorcę ostatniego zameldowania w danej gminie na pobyt stały.

W ocenie organu nadzoru powyższe zapisy naruszają art. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 32 Konstytucji RP.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym zaspakajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy pomocy społecznej, w tym ośrodków i zakładów opiekuńczych (pkt 6).

Udzielenie schronienia, zapewnienie posiłku oraz niezbędnego ubrania osobom tego pozbawionym jest zadaniem własnym gminy o charakterze obowiązkowym (art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej - Dz. U. 2008r., Nr 115, poz. 728 ze zm.). Do zadań własnych gminy należy również ustalenie przez radę gminy lub powiatu szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych (art. 97 ust. 5 ww. ustawy).

Zdaniem organu nadzoru Rada Miasta Zielona Góra ustalając zasady odpłatności za pobyt w noclegowni dla bezdomnych nie może ograniczać katalogu świadczeniobiorców wyłącznie do osób legitymujących się zameldowaniem na pobyt stały. Zapis tej treści jest bowiem sprzeczny z brzmieniem art. 1 ustawy o samorządzie gminnym. W myśl art. 1 ust. 1 ww. ustawy mieszkańcy gminy tworzą z mocy prawa wspólnotę samorządową. Definiując pojęcie gminy ustawodawca posługuje się jedynie dwoma kryteriami: terytorium oraz mieszkańca gminy, czyli osoby stale zamieszkującej na jej terenie, ale nie zameldowanej w niej na stałe. Kryterium zameldowania byłoby pozbawione racji bytu, gdyż wiele osób zamieszkuje przecież obszar gminy i nie ma meldunku na jej terenie. Nie oznacza to jednak, że osoby te nie należą do lokalnej społeczności.

Ponadto należy również zauważyć, iż ustawodawca w art. 1 ustawy o samorządzie gminnym nie ograniczył zamieszkiwania na terenie gminy jakimikolwiek ramami czasowymi. Wprawdzie na prawną konstrukcję miejsca zamieszkania składają się dwa elementy: przebywanie w sensie fizycznym w określonej miejscowości oraz wola, zamiar stałego pobytu, jednakże o stałości pobytu osoby fizycznej na danym terytorium decyduje przede wszystkim takie przebywanie tej osoby, które ma cechy założenia tam ośrodka swoich osobistych i majątkowych interesów. Tym samym nie odwołuje się ono do kryterium „czasowości” pobytu.

Wprowadzenie ww. ograniczenia godzi ponadto w zasadę równości wszystkich podmiotów wobec prawa, proklamowaną w art. 32 Konstytucji stanowiącym, iż wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny.

Kwestionując postanowienia § 2 ust. 1 uchwały w ww. zakresie oraz § 2 ust. 2 uchwały należało również stwierdzić nieważność § 5, którego treść odnosi się do zapisów § 2 ust. 2 uchwały.

Z uwagi na konstrukcję zawartych w § 2 ust. 2 oraz § 5 przepisów, nie można było ograniczyć się tylko do wyeliminowania ich poszczególnych zapisów nie zmieniając jednocześnie faktycznej intencji uchwałodawcy. Stąd też zasadnym było stwierdzenie nieważności ust. 2 § 2 oraz § 5 uchwały w całości.

Mając na względzie powyższe, należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia, za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.